

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Η παράδοξη υποδοχή του Χριστού.

Αξιωθήκαμε και εφέτος να γιορτάσουμε τη μεγάλη δεσποτική εορτή των Χριστουγέννων. Ανταλλάχθηκαν ευχές και δώρα, ακούστηκαν κάλαντα, συναντήθηκαν αγαπημένα πρόσωπα μεταξύ τους, γευμάτισαν στο ίδιο τραπέζι. Άραγε ο σπαργανωμένος Χριστός, μας προέτρεψε σε όλες αυτές τις δραστηριότητες; Άραγε επειδή κάναμε φάτνη την ψυχή μας, αισθανόμασταν την ανάγκη να εξωτερικεύσουμε αυτό που ζήσαμε; Στην ευαγγελική περικοπή της Κυριακής ακούμε ότι αφού ξεκίνησαν οι τρεις μάγοι την επιστροφή του ταξιδιού τους για την χώρα τους, ο άρχοντας εκείνης της εποχής, ο Ηρώδης, έδωσε διαταγή να σφαγιαστούν όλα τα νήπια αρσενικού γένους από δύο ετών και κάτω. Και τούτο, διότι τόσο διήρκεσε το ταξίδι τους μέχρι να συναντήσουν τον Χριστό για να του προσφέρουν χρυσό, εξ αιτίας του βασιλικού του αξιώματος, λιβάνι εξ αιτίας του αρχιερατικού αξιώματός του και σμύρνα για το προφητικό του αξίωμα. Κι ενώ έχει έρθει η «ειρήνη» στον κόσμο στο πρόσωπο του σπαργανωμένου θείου βρέφους, ο κόσμος την υποδέχεται με αίμα και δάκρυα. Αίμα αθών ψυχών, δάκρυα και σπαραγμούς απαρηγόρητων μητέρων, οι οποίες δεν γνώριζαν για ποιο λόγο έπρεπε να σφαγιαστούν τα παιδιά τους.

Και διερωτάται κάποιος για ποιό λόγο έπρεπε να υποδεχτεί η ανθρωπότητα με αυτόν τον βάρβαρο τρόπο τη γέννηση του Θεανθρώπου; Υπάρχει όμως ένα τροπάριο στην ακολουθία των Χριστουγέννων που μας ότι αναφέρει ότι η υποδοχή του Μεσσία στον κόσμο έγινε με δώρα από τους μάγους, με δοξολογία από τους αγγέλους, με προσφορά του σπηλαίου από την κτίση, με προσκύνηση των βοσκών της Βηθλεέμ και τέλος με την προσφορά όλης της ανθρωπότητας με το πολυτιμότερο πράγμα που είχε, δηλαδή την Παναγία Μητέρα. Κατά συνέπεια έχουμε δύο ειδών υποδοχές. Η μία αφορά την σφαγή των νηπίων και η άλλη όλα τα υπόλοιπα που αναφέραμε. Ο καθένας όμως σαν πιστός χριστιανός τι έχει να προσφέρει για να υποδεχτεί τον Μεσσία; Ο Χριστός ζητά από τον καθένα ξεχωριστά σαν θυσία τις αμαρτίες του. Και τις ζητά ελεύθερα. Είναι το μοναδικό πράγμα που θέλει από εμάς. Άλλωστε γι αυτόν τον σκοπό ήρθε στον κόσμο κι ενώ γι αυτόν τον λόγο έγινε

θεάνθρωπος, ο άνθρωπος εξακολουθεί να προσφέρει πόνο, πόλεμο, ακαταστασία, αδικία, καταστροφή, γιατί ποτέ δεν θέλησε ελεύθερα ο καθένας να προσφέρει σαν θυσία τις αμαρτίες του.

Αυτός ακριβώς είναι και ο λόγος που ενώ κάθε χρόνο αξιωνόμαστε να γιορτάσουμε Χριστούγεννα και ευχόμαστε χαρά, ειρήνη, ομόνοια και αγάπη, ουσιαστικά τίποτα από όλα αυτά δεν επικρατεί. Κανένας μας όμως δεν θα έχει να δικαιολογηθεί, γιατί απλούστατα η γέννηση του Σωτήρα και Λυτρωτή μας δίνει στον καθένα ξεχωριστά αυτή την δυνατότητα. Εάν ο Χριστός δεν είχε έρθει στον κόσμο, τότε θα ήμασταν καταδικασμένοι. Το θέμα τώρα έγκειται στο ότι εμείς οι ίδιοι καταδικάζουμε τους εαυτούς μας ελεύθερα, γιατί επιλέγουμε να ζούμε χωρίς την φάτνη στην ψυχή μας.

Ας κάνουμε έναν απολογισμό για την χρονιά που μας άφησε και ας αναλογιστούμε το μέλλον, το οποίο εξαρτάται από το παρόν που ζούμε. Πώς το ζούμε και με ποιόν τρόπο. Ας μάθουμε από τα λάθη του παρελθόντος και ας φτιάξουμε το παρόν με τον Θεό για να διορθωθεί και το μέλλον.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Φ. Ν. Θ.
Αρχιμ. Χερουβείμ Γούπας